

[Christmas Møller.]

saa hjerteligt mellem de Radikale og Socialdemokraterne. Den højtærede Statsminister sagde til det daværende ærede Medlem Hr. Dahlgaard, den nuværende Indenrigsminister, at han havde beklaget sig over, at Statsministeren — det daværende ærede Medlem Hr. Stauning — havde været grov imod ham. Nu har de Herrer jo lært hinanden at kende, og Grovhederne har man maaske faaet i Ministermøderne. Men det Billede, som denne Tale tegner af den højtærede Statsminister, er et Billede af Upaalidelighed i den politiske Situation, som jeg for mit Vedkommende gerne vil understrege.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger: Hvorfor skulde vi miste vort Flertal? og taler om, at den urolige Sjæl har talt, saaledes som jeg har talt, saa vil jeg sige, at jeg har god Grund til at rejse dette Spørgsmaal, baade naar man ser paa denne Tale og paa den højtærede Statsministers Handlinger i 1927 og hele den Agitation, som den højtærede Statsminister sammen med mange andre har været med til bl. a. over for mit Parti. Jeg har Lov til at sige, at den højtærede Statsminister altsaa nu selv over for Fagforbundene har givet Udtryk for, at det ikke var andet fra Statsministerens Side end Politik, Taktik, hvormed han skulde klare en vanskelig politisk Situation.

Jo, der kunde være god Grund til ikke blot for urolige Sjæle, men ogsaa for andre, den Dag i Dag at spørge: Ja men, hvorledes er Forholdene? Hvorledes er Forholdene med det Vælgerløfte, i Kraft af hvilket den højtærede Regering i første Række sidder, nemlig Løftet om at holde Kronen, et Løfte, som i sin skarpeste Form har faaet Udtryk ved Statsministerens Tale i Radio den 15. November 1932? Hvorledes er det med dette Løfte? Jo, Sandheden er denne, at 2½ Maaned efter brød den nuværende Statsminister sit Løfte, og nu lokkes der paa ny, kan man høre, over for den højtærede Statsminister. Der bliver sagt: Er det Ordene fra Paarup, eller skal det gaa paa samme Maade som i Januar 1933 i Forhold til 1932?

Derfor siger jeg til den højtærede Statsminister og til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Jo, der er god Grund til at spørge Rigsdagen og Ministeriet, om den Tillid til denne Regering, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen foregiver er til Stede, virkelig er til Stede.

Thi naar man i Dag skal bedømme den politiske og økonomiske Situation i Landet,

naar man i Dag skal give Udtryk for, hvorledes Forholdene former sig, paa en ny og anderledes Maade, end vi hidtil har kendt, kan der ikke være den fjerneste Tvivl om, at det, det nuværende Samfund gennemlever — og jeg for mit Vedkommende tror, det er rigtigt og nødvendigt, at man fra alle Sider i Tinget erkender dette —, det er en Tillidskrise, hvor mangt og meget af det, som der i Aaringer er bygget paa i dette Land, ikke længere nyder den samme Tillid som hidtil.

Ser man paa politiske Magtforhold, ser man paa forskellige Bevægelser, som jeg senere skal gøre et Par Bemærkninger om, kan den nuværende Regering maaske nok være nogenlunde stor paa det og sige, at Krisen er hos de andre. Landboforeningerne, som man stoledes paa som paa Guld i den Forstand, at Landboforeningernes Ord det var den danske Bondestands Ord, har jo — samtidig med at Guldet har faaet sin Krise i mere end een Forstand, tør man nok sige — ogsaa faaet deres Krise.

Hvis man spørger mig, om jeg tror, at der er sket nogen Skade ved, at Landboforeningerne og deres Ord er kommet ind i en Krise i den Forstand, at man siger, at Landboforeningerne taler ikke længere paa det danske Landbrugs Vegne, svarer jeg, at det har de efter min Opfattelse for det første aldrig gjort, og grove Misbrug har der fundet Sted i Samspejlet mellem Politik og Landboforeninger; og for det andet kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at det er rigtigt at gøre den Bemærkning, at det er nu engang ikke Organisationerne, som skal kunne sætte politisk Virksomhed i Gang, saaledes som man ofte har set det ved Samspejlet mellem Landbo- og Husmandsforeninger, hvor Landet har været i Spænding, om Bilen gik ad Viborg eller ad Ikast til, og hvor den altid, som jeg tidligere har sagt det, gik til Ikast, og han, der troede, at han ikke blev snydt, blev snydt.

Nej, Forholdet maa være det, at Landboforeninger og faglige Organisationer, at Landbrugernes Samslutning, ja, hvilken Organisation det end er, direkte har Krav paa at blive hørt, direkte har Krav paa, at man tillægger deres Udtalelser over for Rigsdagen Vægt og Betydning — det gælder Byerhvervsorganisationer saavel som Landbrugets Organisationer —, men et Samspejlet, som man har set det paa den ene og den anden Maade mellem Landboforeninger og andre Organisationer, hvorved politisk Virksomhed sættes i Gang, er skadeligt og farligt og ødelæggende for den poli-